

SOKÓŁ NA ŚLĄSKU

Czasopismo dla członków Związku Sokolów Polskich Dzielnic Śląskiej

Wychodzi co miesiąc — Numer niniejszy kosztuje **20 groszy** — Konto czekowe: **P. K. O. Katowice 301550** — Telefon numer **613**
Sekretariat dzielnicowy, Redakcja i Administracja mieszczą się w Katowicach ul. Ks. Damrotha 8, parter prawa

Rok XI * * * **Katowice, Czerwiec 1932 roku** * * * **Numer 6**

I. Zlot Doraźny Dzielnic Śląskiej

19 czerwca b. r. w Krywałdzie

Szczegóły w dodatku Złotowym.

WKROCZENIE WOJSK NASZYCH NA ŚLĄSK

22 CZERWCA 1922 R.

W dniu 22 bm mija 10 lat jak Wojska Polskie wkroczyły na prastarą Ziemię Śląską. Marzenia setek pokoleń urzeczywistniły się a przepowiednie o śpiącym wojsku podziemnym, opowiadane nam przez matki nasze, spełniły się.

Nieraz jako dzieci przykładaliśmy ucho do ziemi, aby się przekonać, czy czasem śpiące wojsko św. Jadwigi nie przebudziło się i czy nie słycać stuku. Wielka wojna, rozpętana przez butnych prusaków, przebudziła wojsko śpiące w postaci naszych robotników i kmotków, którzy unarodowieni przez pojedynczych synów ludu a wyszkoleni walnie przez często rozsiane Towarzystwa Gimnastyczne „Sokół“ porwali za broń, aby w trzykrotnych zmaganiach się połączyć z ziemią Piastowską z naszą Ojczyzną Polską.

Szczęśliwe pokolenie, będące świadkiem tych tak szczytnych i nigdy nie zapomnianych chwil wkroczenia Wojsk Polskich na Śląsk, niechaj echo tego entuzjazmu towarzyszy nam do grobowej deski a śliczny obraz tego aktu dziejowego przekazemy przyszłym pokoleniom, aby pamięć o nich nie zamarła, i dzień wkroczenia Wojsk Polskich niech będzie wiecznym żnieniem, czy w złych czy w dobrych godzinach, dla przyszłych pokoleń.

My Sokole możemy być dumni z naszego posiadania, gdyż mamy zaszczyt być awangardą regularnego wojska. Ćwiczyliśmy pokolenie do zahartowania ciała, jak i niemniej ducha. Regularne zebrania miesięczne po Towarzystwach naszych szerzyły oświatę narodową, liczne jednostki naszej inteligencji udzielały Sokolom naszym pierwszego klucza do oświaty: uczyły czytania i pisania polskiego a różne zakamarki służyły nam za ćwiczenie, których wyników popisywaliśmy się w sąsiedniej

Małopolsce, a później tu, gdy na mocy prawa o stowarzyszeniach uchwalonego przez parlament Rzeszy Niemieckiej mogliśmy się pokazać z ćwiczeniami w zamkniętych ogrodzeniach, wobec tłumy pobudzonego do narodowego życia, oczywiście pod jak najczulszą opieką żandarmów pruskich.

Zdobycie Śląska dla Polski było naszym pierwszym etapem, choć wśród społeczeństwa słyszy się nieraz zdanie, że „Sokół“ przeżył się i nie ma więcej racji bytu. Z uludą tą należy nam walczyć, rolę przodującą w wychowaniu fizycznym i szerzeniu oświaty musimy w Sokole dalej kontynuować.

Dziś tak, jak przy narodzinach „Sokoła“, hasła „W zdrowym ciele, zdrowy duch“ i „Oświata i praca narody wzbogaca“ muszą być w dalszych naszych poczynaniach drogowskazem bo w „Sokole“ nie można się oddać zadowoleniu, a temsamem uspieniu; byliśmy zawsze organizacją bojową i taką też nadal pozostać musimy.

Historja jest mistrzynią życia, zagłębiajmy się w niej. Znać dzieje narodu jest szczytem każdego obywatela, a znów historja organizacji własnej należy do obowiązku każdego członka.

Najwyższa władza Dzielnic t. j. Zjazd Rady Dzielnicowej wybrał nowe władze a na stanowisko prezesa powołał niżej podpisanego. Jako prezes Dzielnic przyjąłem obowiązek kontynuowania programu Sokolstwa, pozostawionego nam przez naszych już nieżyjących przewodców w ogólności a Dzielnic Śląskiej w szczególności przez śp. Wacława Szyperskiego, Michała Wolskiego i kochanego nam długoletniego naczelnika i prezesa p. Józefa Dreyzę. Naśladując postacie tych tak duszą i ciałem oddanych mężów idei sokolej, uczmy się punk-

tualności, obowiązkowości, nie omijajmy zebrań i imprez sokolich, myśląc, że bez nas nie może się odbyć żadne zebranie, żadna impreza. „Sokół“ musi mieć najszczytniejsze hasła, musi być gorącym patriotą, miłośnikiem najszerzych warstw ludu, służąc mu radą, nauką, i być wzorem cnót obywatelskich.

Członkom „Sokoła“ przynależać wolno jako obywatelom do stronnictw politycznych, jakie sumienie i osobiste zapatrywanie im wskazuje, zaś muszą przedewszystkiem pracować nad zgodą i je-

dnością narodu. Gdy takimi będziemy, złożymy jaknajlepszą daninę Ojczyźnie w dniu 10-lecia naszego bytu narodowego na Śląsku.

Nie wolno nam zapomnieć o braciach, będących tej samej krwi i kości, którzy przez nieszczęśliwy podział pozostali po tamtej stronie, niewyzwoleni. Do nich wyciągamy dłonie i wołamy „Wytrzymajcie, bądźcie nam wierni“.

C z o ł e m !

Tomasz Kowalczyk.

DZIAŁ URZĘDOWY

KOMUNIKATY PRZEWODNICTWA DZIELNICY.

12. Uchwały IX. Zjazdu Rady Dzielnicy.

IX. Zjazd Rady Dzielnicy, obradujący w dniu 8 maja br. w Katowicach-Zależu:

1. przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości protokół z VIII. Zjazdu Rady z dnia 19 kwietnia 1931 r. i stwierdza, że wszystkie powzięte na tym Zjeździe uchwały zostały wykonane;

2. przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie administracyjne, finansowe i techniczne Zarządu Dzielnicy za roku 1931, i na wniosek komisji rewizyjnej udziela Zarządowi absolutorjum;

3. zatwierdza przedstawiony preliminarz budżetu na rok 1932, opiewający w dochodach na kwotę 19.560,70 zł, zaś w rozchodach na kwotę 18.639,—;

4. przyjmuje do wiadomości rezygnację prezesa dła Józefa Dreyzy, spowodowaną złym stanem zdrowia, wyraża szczerą żal z powodu ustąpienia ze stanowiska prezesa Dzielnicy i składa dhowi Dreyzie najszczerze podziękowanie za kilkudziesięcioletnią ofiarną pracę na niwie sokolej, a w szczególności za troskliwe ośmioletnie kierowanie nawa sokolą Dzielnicy Śląskiej;

5. przyjmuje do wiadomości powzięte uchwałę z dnia 6 kwietnia br. ustąpienie całego Przewodnictwa Dzielnicy wraz z I. wiceprezesem i wyraża wszystkim członkom Przewodnictwa uznanie i podziękowanie za ofiarną pracę na niwie sokolej;

6. anuluje uchwałę Zjazdu Rady Dzielnicy z dnia 8 listopada 1925 r. rozszerzającą liczbę członków Przewodnictwa do 16 osób i uchwałę zmniejszenie składu Przewodnictwa do regulaminem przepisanej liczby 5 członków, zostawiając Zarządowi wolność kooptacji dalszych członków;

7. w głosowaniu tajnym wybrał:

- a) prezesem Dzielnicy na lat 3 dha Tomasza Kowalczyka — 95 głosami,
- b) I. wiceprezesem na lat 3 dha Wincentego Spaltensteina — 95 głosami,
- c) członkami Przewodnictwa Dzielnicy na lat 3 dhow: Wójcika Zygmunta — 101 gł., Spaltensteinową Kazimierę — 98 gł., Dra Gawłasa Eugenjusza — 84 gł., Koźlika Karola — 73 gł., Brzeskota Jana — 62 gł.;
zaś w głosowaniu przez akklamację jednomyślnie wybrał:
- d) członkami Komisji rewizyjnej na jeden rok dhow: Chrzostowskiego Tytusa, Cichego Jana i Dra Wróblewskiego Władysława,
- e) członkami sądu honorowego na jeden rok dhow: Inż. Ciszewskiego Aleksandra, Kowalczyka Jana, Dra Papeć, Tadeusza, Starka Tadeusza, Dra Potyke i Dra Adama Zechentera;

8. nie uwzględniając wniosku Okręgu X. o obniżenie składki członkowskiej do Dzielnicy, zatwierdza składkę ta w dotychczasowej wysokości t. j. 60 gr od członka rocznie;

9. anuluje uchwałę VIII. Zjazdu Rady Dzielnicy z dnia 19 kwietnia 1931 r. w sprawie dwudniowego Zlotu Dzielnicy a uchwałę urządzenie Zlotu jednodniowego w formie doraźnej. Jako dzień Zlotu oznacza się 19 czerwca br. na boisku sokolem w Krywałdzie;

10. wzywa Sokolstwo Dzielnicy Śląskiej do gremjalnego udziału w Zlocie Wszechsłowiańskim w Pradze czeskiej w dniach od 1 do 7 lipca br., urządzanym z okazji 100-letniej rocznicy urodzin Mirosława Tyrśa, pierwszego naczelnika Sokolstwa czeskiego;

11. poleca Przewodnictwu Dzielnicy urządzenie w roku bieżącym w sezonie letnim kurs ciągły dla kierowników i kie-

rowniczek technicznych tak jak w roku ubiegłym. Przy wyborze miejscowości powinno Przewodnictwo w pierwszej linii uwzględnić miejscowości na terenie Dzielnicy. Przyczylając się do wniosku Okręgu III. poleca Przewodnictwu, by, ze względu na obecne stosunki gospodarcze zaangażowało bezpłatnych instruktorów do prowadzenia kursu;

12. zatwierdza uchwałę Zarządu Dzielnicy z dnia 3-go kwietnia b. r., mocą której zniesiono Okręgi I., V. i XI., a gniazda tych Okręgów, a to I. i V. wcielono do Okr. IV., zaś z Okr. XI. do Okr. VIII. oraz, że wydzielono z Okręgu III. gniazdo Świętochłowice i przydzielono je do Okr. XIII., zaś z Okr. X. gniazda Goczałkowice, Łąka, Pszczyzna i Wisła Wielka przydzielono do Okręgu VII.

Zatwierdza się zmianę nazwy Okr. VII. z mikołowskiego na okręg pszczyński, wreszcie zatwierdza się ustaloną przez Zarząd nowa numeracja okręgów;

13. wobec tego, że Przewodnictwo Dzielnicy nie jest miarodajnym do zmieniania uchwał Zarządu Związku, wzgl. umów zawartych przez Przewodnictwo Związku z innymi organizacjami, Rada Dzielnicy nie może wydać polecenia Przewodnictwu w myśl wniosku Okręgu II. o przeprowadzenie pertraktacji z Zarządem Śl. Okr. Zw. L. A. o przyjęcie Dzielnicy jako jednostki organizacyjnej na członka Zw. L. A., zwraca się jednak do Przewodnictwa Związku z apelem, by przeprowadziło odnośne pertraktacje z Zarządem PZLA wzgl. z Zarządem ZKS, celem dokonania zmiany postanowień o przyjmowaniu członków w myśl wniosku Okręgu II;

14. uznając tendencje Okr. III, dyktowane uchwałą Rady Okręgu z dn. 6 marca br. w sprawie redagowania miesięcznika „Sokół na Śląsku“ oraz dodatku technicznego uchwała, że wszelkie prace redakcyjne przez członków Sokola powinny być bezpłatne, natomiast wszystkim innym korespondentom należy płacić umiarkowane ceny;

15. uznaje troskę, którą kierował się Zjazd rady Okr. VI w dniu 6 marca br., a której wynikiem jest wniosek o zmianę postanowień regulaminu co do wyboru naczelnika dzielnicy. Zważywszy jednak, że wybory te odbywały się na podstawie regulaminu naczelnictwa, uchwalonego przez Zarząd Związku, Rada nie jest kompetentna do przeprowadzania jakichkolwiek zmian w powyższym regulaminie. Rada Dzielnicy zwraca się do Zarządu Związku z apelem, by przy rozpatrywaniu regulaminów naczelnictwa zmienił ustęp o wyborze naczelnika a mianowicie, że „wybór skutecznia odnośny Zjazd Rady;

16. ze względu na wielokrotnie stwierdzone braki i niedomagania w prowadzeniu spraw kasowych i rachunkowych przez skarbników gniazd, Rada Dzielnicy poleca Zarządowi opracowanie i wydanie w najbliższym czasie zwięzłej a dokładnej instrukcji kasowo-rachunkowej, obowiązującej wszystkie gniazda w Dzielnicy;

17. wraz z podziękowaniem zespołowi śpiewaczemu Sokola Czeskiego z Morawskiej Ostrawy za jego występ w Katowicach, Zjazd podkreśla, że tego rodzaju odwiedziny propagandowe przyczyniają się do zacieśnienia stosunków polsko-czeskich i są wskazane dla propagandy idei sokolej;

18. wyraża wielkie zdziwienie z powodu występu zespołu śpiewaczego Sokola czeskiego z M. Ostrawy w ubraniach cywilnych, zamiast, jak to powinno było mieć miejsce, w strojach sokolich i prosi Zarząd Związku o wyjaśnienie przyczyny tego faktu.

3. Skład Przewodnictwa.

Z wyboru, dokonanego przez Zjazd Rady Dz. w dniu 8 maja br., oraz podziału funkcji Przewodnictwa, dokonanego przez Zarząd Dzielnicy w tym

samym dniu, skład Przewodnictwa Dzielnicy jest następujący:

1. Prezes: dh Tomasz Kowalczyk, Katowice;
2. I. wiceprezes: dh Wincenty Spaltenstein, Król. Huta,
3. II. wiceprezes: dh Karol Koźlik, Katowice;
4. sekretarz: dh Zygmunt Wojcik, Welnowiec;
5. skarbnik: dh Dr. Eugeniusz Gawlas, Katowice;
6. dh Jan Brzeskot, Katowice,
7. dhna Kazimira Spaltensteinowa, Król. Huta,
8. dh Wiktor Sławiński, Katowice, którego Zarząd kooptował na członka Przewodnictwa.

Uchwałą Zarządu Dzielnicy z tego samego dnia polecono pełnić obowiązki naczelnika dzielnicy aż do następnego posiedzenia Zarządu Dzielnicy dhowi Alfredowi Hamburgerowi.

Po zatem dokonano podziału pracy, a to:

- a) komisja organizacyjna — dh Karol Koźlik,
- b) komisja prawnicza — dh Wincenty Spaltenstein,
- c) komisja gospodarcza — dh Jan Brzeskot,
- d) komisja oświatowa — dh. Wiktor Sławiński,
- e) komisja organ. kobiet — dhna Kazimira Spaltensteinowa.

Delegatami do Zarządu Związku mianowano dhów: Kowalczyka, Spaltensteina i Wójcika, zastępcami dhów Hamburgera i Koźlika.

14. Złot Dzielnicy Pomorskiej w Gdyni.

W dniu 10 lipca br. urządza Dzielnic Pomorska Złot w Gdyni połączony z obchodem 650-tej rocznicy testamentu Mestwina.

A. Zontek.

ŚCIAĞANIE SKŁADEK ZA POMOCĄ ZNACZKÓW

(Ciąg dalszy — patrz Nr. 3.)

Podnoszą się silne głosy, że system za pomocą znaczków jest niepraktyczny i przysparza tak skarbnikom jak i członkom kłopotów i pracy. Dla czego: a) bo skarbnik musi stale dbać o regularną rozsprzedaż znaczków członkom, musi starać się o zapas znaczków, a więc kłopoty, pisanina, lub chodzenie czy też jeżdżenie do skarbnika okręgów za znaczkami; b) członkom: bo nie zawsze członek ma przy sobie legitymację z kontrolką, w którą można znaczek wkleić, przez co nigdy nie wie, czy ma składki zapisane lub nie i nieraz jedną i tą samą składkę zapłaci po raz drugi; — c) bo skarbnik okręgu musi stale pilnować skarbników gniazd, by zakupywali na czasie znaczki, kontrolować stan członków po gniazdach, by w ten sposób sprawdzać rzetelność i sumiennosc skarbnika gniazda, trzymać ciągle ewidencję członków w ręku, uzupełniać ją przez dopływ lub odpływ członków, pilnować opieszalnych skarbników itd.; — d) wreszcie niezgodność w tem, że przy obecnym systemie stale kwota znaczków jest zmienna, gdyż zależnem to jest od ruchu członków po gniazdach, tak, że nigdy nie można się opierać na stałych cyfrach, gdy tymczasem ściąganie składek poprzednim sposobem, opierało się na liczbie członków z poprzedniego roku. — Czy powyższy system był sprawiedliwym, postaram się w kilku słowach, operując cyframi, wyjaśnić. Gniazdo X. miało z końcem roku 1929 członków 26. Wobec tego w roku 1930 zobowiązane było zapłacić $26 \times$ po 50 groszy do okręgu, po 26×50 groszy do Dzielnicy i $26 \times$ po 100 gr do Związku — razem zatem 52 zł. W ciągu roku 1930

W zlocie powyższym zapowiedziały udział wszystkie Dzielnic oraz Sokolstwo jugosłowiańskie i czeskie.

Dzielnic Pomorska zwróci się do Zarządów Okręgów naszej Dzielnicy z zaproszeniami, z podaniem szczegółów zlotu.

Niniejszem apelujemy do Sokolstwa naszej Dzielnicy o zorganizowanie wycieczek na Złot do Gdyni. Zarządy Okręgów w swoich ramach winny zająć się zorganizowaniem tych wycieczek, przy czem należy zawiadomić Przewodnictwo Dzielnicy o ilości wyjeżdżających.

KOMUNIKATY NACZELNICTWA.

10. Kurs Dzielnicowy.

Powołując się na komunikat ogłoszony w „Sokole na Śląsku“ Nr. 5, przedłuża się termin zgłoszeń na kurs dzielnicowy do 20 czerwca br. włącznie.

Utrzymanie na kursie będzie wynosić 2,50 zł dziennie, czyli 50,— zł za cały czas trwania kursu, które muszą być złożone w całości w dniu przyjazdu.

Zakwaterowanie będzie koszarowe.

Kursiści przywiozą ze sobą siennik, poduszczykę, prześcieradło i koc do nakrycia, przybory toaletowe i do jedzenia (męażka, nóż, widelec, łyżka), strój ćwiczebny (przepisowy gimnastyczny), lekkoatletyczny i kąpielowy, oraz odpowiednią ilość bielizny (na trzy tygodnie).

Celem wyjaśnienia dodaje się, że kto z kursistów nie będzie miał siennika, będzie spał na słomie.

przybyło gniazdu miesięcznie po 3 członków czyli razem 36 członków, od których gniazdo pobierało składki, jednak nie było obowiązanym uiszczać opłat na rzecz okręgu, Dzielnicy i Związku. Z końcem roku 1930, gniazdo to ma 62 członków i według powyższego stanu ma uiszczyć opłaty dalszym instancjom w roku 1931, ogółem kwotę 124 zł. Stan członków jednak w tym roku zmalał do liczby 40, zaś gniazdo 10 członków zwolniło od składek tak, że w roku 1931 jest tylko płatnych 30 członków. — Gniazdo w tej chwili pisze prośby do Okręgu, Dzielnicy i Związku o anulowanie składek za 22 skreślonych i za 10 bezrobotnych, zapominając zupełnie o tem, że przez cały rok 1930 ściągano od 62 członków składki, a opłacano tylko 26. — Czy ten system był sprawiedliwym, pytam się? A ile gniazd jest takich, które wcale nie uiszczają lata całe opłat, przyciśnięty Zarząd gniazda do muru, tłumaczy się, my za gospodarkę poprzednich zarządów nie możemy brać odpowiedzialności, to są ich winy! Tak skreślało się zaległości i skreśla się po dziś dzień.

Każdy system ściągania składek okaże się złym — o ile skarbnik nie pilnuje członka, a członek skarbnika. Jeśli się będziemy pilnować wzajemnie, jeśli będziemy sumiennie spełniać swe obowiązki, które wzięliśmy dobrowolnie na swe barki i sumiennie, to każdy system okaże się dobrym, tylko trzeba chcieć trochę popracować nad samym sobą, wypłenić gnuśność i ospałość, uzbroić się w silną wolę i przesiąknąć nawskroś idea, dla której pracujemy.

Ja twierdzę, że każdy sposób ściągania składek jest możliwy do przeprowadzenia, o ile tylko są po temu nietylko dobre chęci, ale i praca. Śledząc po gniazdach ten ruch, mogłem stwierdzić, że w większości gniazd akcja ta jest dobrze rozwinięta, bez względu na sposób w jaki się ją przeprowadza. Największą zaś bolączką w całej tej akcji, to jest ten stały kontakt między skarbnikami gniazd a skarbnikiem okręgu. Okręg mający małą liczbę i blisko siebie położonych gniazd, nie utrudnia skarbnikowi okręgu pracy, gdyż albo on osobiście częściej zaglądnie do każdego skarbnika, lub też częściej wezwie skarbników gniazd do siebie na odprawę. — Większą trudność sprawia to liczniejszemu okręgowi, lub też, gdzie gniazda są zbyt daleko od siebie oddalone, a utrudnioną jest komunikacja. Lecz i tu powinien skarbnik okręgu znaleźć klucz do rozwią-

zania tego zadania, by mógł jak najczęściej stykać się z skarbnikami gniazd.

W końcu wyjaśnić należy jeszcze sprawę stanu członków w gniazdach. Każdy członek zobowiązany jest od chwili wstąpienia do gniazda opłacać swe składki. Ponieważ jako pokwitowanie służy znaczek, więc skarbnik gniazda obowiązany jest wykupić miesięcznie tyle znaczków, jaki stan członków jest z końcem ubiegłego miesiąca. O ile Zarząd gniazda zwolni jakichś członków od opłacania składek, winien piśmiennie prosić o zwolnienie od opłat. Nie płacący składki otrzymują znaczki bezpłatne, które dla odróżnienia są innego koloru. Prośby należy wnosić drogą służbową (do okręgu — okręg wysyła do dzielnicy a dzielnica do Związku). Szczegółowo wyjaśnia tę czynność regulamin składek w ustępie 10.

KRONIKA SOKOŁA

Zjazd Rady Dzielnicy.

W dniu 8 maja br. obradował IX. Zjazd Rady Dzielnicy Śląskiej przy udziale 108 uczestników, a to z Przewodnictwa, Naczelnictwa i Wydziału Sokolic brało udział 16 członków, z 10 okręgów stawiło się 29 delegatów z 55 gniazd stawiło się 63 „

Zjazd zaszczylił swą obecnością Prezes Związku sokolego dh Adam Zamoyski, Pana Wojewodę Śl. i Starostę katowickiego zastępował wicestarosta p. Dr. Eugenjusz Gawlas, prezydenta miasta Katowic i Magistrat p. radca Maciejczyk. Organizacje reprezentowane były: Związek Sokolstwa Polskiego w Czechosłowacji reprezentował naczelnik dh Gustaw Zielinka z Orłowej, Okręg Śl. Zw. Harcerskiego przez dhnę przewodniczącą Jordanównę; Śl. Związek Kół Śpiewaczych pp. Lewandowski i Głowacki, Z. O. K. Z. p. Gajkiewicz, Śląski okręg T. C. L. p. Rudnicki — oraz 3 przedstawicieli prasy.

Przed wejściem do sali ustawił się pluton honorowy gniazd Katowice I, Zależę i Zależka Halda, który przyjął Prezesa Związku.

Zjazd zagał wiceprezes dzielnicy dh Kowalczyk, witając w serdecznych słowach Prezesa Związku, przedstawicieli władz i organizacji i delegatów; w krótkim przemówieniu objaśnił znaczenie Zjazdu oraz poświęcił kilka słów wspomnieniu zmarłym działaczom sokolom a to prezesowi Związku Wszechslowiańskiego i Związku Czeskiego dhowi Dr. Scheinerowi, IV wiceprezesowi Związku Jugosłowiańskiego, prezesowi dzielnicy lwowskiej dhowi Czarnikowi, prezesowi okr. VII Dz. Śl. dhowi Filakowi, których pamięć uczczono przez powstanie i minutowe milczenie, poczem kończąc swe przemówienie wznosił okrzyk na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polski, który zebrani trzykrotnie powtórzyli.

W trakcie przemówienia wszedł na salę prezes Dzielnicy dh Józef Dreyza, któremu zebrani delegaci urządzili owacje, witając go oklaskami.

Po wyborze prezydium Zjazdu, w którego skład weszli prezes Związku dh A. Zamoyski jako przewodniczący, dhowie Dreyza i Koźlik jako zastępcy oraz dhowie Sławiński i Zontek jako sekretarze, przemówił prezes Związku dh Zamoyski (przemówienie drukujemy na innym miejscu), poczem złożył życzenia pomyślnych obrad i rozwoju Sokolstwu na Śląsku imieniem Wojewody i Starosty katowickiego p. Dr. Gawlas, zaś p. Maciejczyk imieniem prezydenta m. Katowic i Magistratu, przypominając 10-letnią rocznicę, która w tym dniu przypada; mianowicie w dniu 8 maja 1922 r. zapadła na Radzie Ambasadorów w Paryżu uchwała, mocą której Śląsk przyłączono do Polski.

Następnie w pięknych słowach p. Jordanówna imieniem Harcerstwa, p. Głowacki imieniem Śpiewaków, p. Gajkiewicz imieniem Zw. O. K. Z. i p. Rudnicki imieniem Tow. Czyteln Ludowych składali życzenia Zjazdowi. Dh Gustaw Zielina, reprezentant Sokolstwa Polskiego w Czechosłowacji, owacyjnie witany, złożył w krótkich słowach pozdrowienie Związku i życzenia.

Po wyczerpaniu listy mówców prezes gniazda cieszyńskiego dh Anders wręczył dhowi Zamoyskiemu dyplom członka honorowego gniazda cieszyńskiego, poprzedzając wręczenie krótką przemową.

Następnie rozpoczęto obrady, które poprzedziło krótkie ogólne sprawozdanie z działalności Zarządu Dzielnicy, a które

złożył wiceprezes dh Koźlik. — Protokół- sprawozdanie i wnioski komisji rewizyjnej przyjęto bez dyskusji, uchwalając Zarządowi absolutorium.

Wybrawszy komisję matkę, przewodniczący zarządził przerwę, by dać możność obradować komisji.

Po przerwie, pod przewodnictwem prezesa Dreyzy, przeprowadzono wybory za kartkami, poczem nad poszczególnymi wnioskami wyłoniła się żywa i obszerna dyskusja, z której wybijała się troska o jak największy rozwój organizacji sokolej z jednej oraz względy oszczędnościowe z braku funduszy z drugiej strony.

Pod koniec zebrania przemawiał prezes okr. V dh Zagórowski, składając imieniem okr. V podziękowanie dhowi Dreyzie za jego zasługi i pracę, zaś dh Kowalczyk, dziękując za zaufanie, apeluje do wyteżonej współpracy z Przewodnictwem. Zjazd zakończono w podniosłym nastroju odśpiewaniem Marsza Sokolego.

Bezpośrednio po zamknięciu Zjazdu odbyło się posiedzenie Zarządu Dzielnicy, na którym dokonano podziału funkcji w Przewodnictwie.

Przemówienie Prezesa Związku dha Adama Zamoyskiego na Radzie Dzielnicowej w dniu 8 maja br.

Czcigodny Druhu Prezesie i nasz Członku Honorowy!
Dostojni Goście! Sokoli!

W niezmiernie ważnej chwili zebrani, my, rycerstwo ducha Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, gotowi zawsze do służby dla Niej, wnieśmy okrzyk na Jej cześć. Czołem!

Czołem Ojczyźnie! — to pierwsze nasze pozdrowienie, jakie powinniśmy wnieść z tego tytułu, że jesteśmy synami tej ziemi, że zwiemy się Polakami. Czołem Ojczyźnie i tym wszystkim, którzy przez przeszło wiek orężem czy piórem, czy w jakikolwiek inny sposób na każdym kroku walczyli o jej wolność, — między bohaterami, o których głośno było na polskiej ziemi i poza Jej granicami nie zabrakło cichych ofiarników stwierdzających, że mimo długowiekowa niewola, dłuższą niż okres utraty wolności całej Polski, umieli zachować w głębi swej piersi niezagasły żar miłości Ojczyzny, a kopiąc we wnętrzu ziemi ożywyce źródło wszelkiej energii, pielęgnowali jeszcze głębiej — bo w zaciszu swych serc — gorące uczucie polskości i o niej krzyknęli głośno, upominając się o przynależenie do Polski — polscy górniczy! Tym cichym bohaterom kilofa — Czołem! Czołem całej ziemi śląskiej!

Chwila bowiem, jak zaznaczyłem na początku, rzeczywistości osobliwa. O między tylko stąd rozlega się tupot nóg oddziałów militarne zorganizowanych, których zawołaniem i jedyną racją bytu jest ponowne zagarnięcie tego, co ongiś przemocą z żywego ciała obszaru Rzeczypospolitej zagarnęli.

Wzmóże się agresywność zachłanna, skoro wódz ich odniósł zwycięstwo polityczne i nadejdzie nowa fala różnego rodzaju ataków na wszystko co polskie, co nie chce iść w niewolę germaństwa. — Ojczyzna nasza nie jest bezpieczna, nie może poświęcić wszystkich sił dla zagojenia ran wojną jeszcze zadanych, nie może przerwać kryzysu i straszego w skutkach bezrobocia, bo musi stać z bronią u nogi.

Niebezpieczeństwo zagraża z zewnątrz, a przyczynia się do tego wewnętrzne położenie. Wy Sokoli, wysunięci jako placówka, wyczuwacie silniej aniżeli cała Polska grozę poło-

zenia, spowodowanego stanem u sąsiada. Wy też silniej doznajecie skutków bezrobocia, bo przeważnie grupujecie się w szeregach sokolich od młota i kilofa. Największe nieszczeście u Was — największe niebezpieczeństwo dla Was. Jedno i drugie dotyczy wprawdzie całego narodu — jednak Wy jesteście tymi wybranymi z wybranych do ponoszenia najcięższych ofiar na ofiarze wspólnej doli. — Nie zachwialiście się dotąd nigdy. Najdłużej od Polski Macierzy oderwani, nie zatraciliście ducha — pokaleczono Wam język, ale nie dotarło to spaznienie do serc, nie osłabiło stalowych Waszych charakterów.

Służyliście zawsze Polsce, chowając w ukryciu zarzewie gorącej miłości wspólnej wielkiej Ojczyzny. Służyć Polsce w dniach Jej chwały i bijącej w oczy potęgi umieją wszyscy, gdy jednak nadchodzi chwila próby — wówczas pozostała garstka.

Do tej szlachetnej i pełnej poświęcenia garstki Wy Sokoli tej ziemi należycie. Im groźniejsze bywały chwile dla polskiego stanu posiadania, im bardziej groziło duszy polskiej spaznienie, tem silniej i mocniej skupialiście się pod sztandarem sokolim, widząc w nim szkielet spiżowy organizacji całego narodu — organizacji do walki o święte ideały, o prawo bytu na polskiej ziemi.

Dzisiaj nowa Was czeka próba, wobec spodziewanych wzmocnionych ataków zwiększona być musi Wasza odporność, bardziej zdecydowana postawa. Pod sokoli sztandar będziecie musieli wciągnąć wszystkich tych, którzy jeszcze luzem chodzą i oglądają się, do którego przyłączyć się obozu. Wy musicie w najbliższej przyszłości wykazać i przekonać „obojetnych”, że Sokolstwo to świadoma celu wielkość, która nie zna obozów innych, jak tylko ten, w którym mieści się cały Naród, którego granice stanowią serce i piersi polskie, a którego miano brzmi: Polska.

Nie znamy i nie znamy odłamów narodu, nie znamy i znać nie chcemy — my Sokoli — partyj; znamy tylko całość i pracę swoją dla dobra tej tylko całości poświęcamy, w groźnych i ciężkich chwilach nie opuszczamy rąk, my wówczas zdajemy pracę, my również silniej hartujemy dusze i nie siemy wzór niezłomnej woli całego społeczeństwa. — Nie jesteście jednak zarozumiali, że wszystko umiemy najlepiej — owszem uczymy się stale, uczymy się od wrogów; śledząc ich postępowanie; uczymy się, biorąc wzory od naszych pobratymców, łączymy się z nimi i rozszerzamy w ten sposób koło naszej rodziny sokolej dla wspólnej obrony przed tym samym nieprzyjacielem.

Najbliższy Złot w Pradze będzie nowym szczeblem do zacieśnienia węzłów, będzie nowym etapem wzmocnienia sokolej myśli. Tam staniecie i Wy jako geograficznie najbliżsi, a zasileni nową otuchą, nową wiarą w rozwój Sokolstwa poniesiecie tę ideę mocy w szeregi społeczeństwa, powiększycie własne kadry, wzmocnicie obrońców placówki dla obrony Polski.

Te słowa niosę Wam i dorzucam do obrad i życzę, by stały się stwierdzeniem męskiej pieśni:

„Twierdza nam będzie każdy próg,
Tak nam dopomóż Bóg!”

Czołem!

Z powodu zabójstwa p. Pawła Doumera, prezydenta republiki francuskiej.

Na depesze, wysłane przez prezesa Związku Sokolstwa Polskiego do pani Blanche Doumer z powodu zwierzonego zamordowania jej małżonka p. prezydenta Pawła Doumera, oraz na depeszę, wysłaną do Związku Tow. Gimn. francuskich, prezes dh Zamoycki w dniu 8 maja br. otrzymał dziękczynne telegramy od pani Doumer i od p. Louis Gaudier, prezesa Związku Tow. Gimn. francuskich treści następującej:

„Gimnastycy francuscy, głęboko wzruszeni, przesyłają swym kolegom Sokolom polskim swe najwyższe podziękowanie za udział, jaki biera w żalobie narodowej, dotyczącej Francję przez fakt zgonu czcigodnego Prezydenta Rzeczypospolitej Francuskiej Pawła Doumera. (—) Gaudier.”

Prezydent Doumer był zawsze szczerym przyjacielem narodu polskiego; w okresie wojny światowej sprawował urząd przewodniczącego komisji w senacie francuskiej dla formacji wojsk polskich. — Pamięci jego: Czołem!

Okreg II. Rada Okregu.

Walny Zjazd Rady Okregu II odbył się w sobotę, dnia 2 kwietnia br. w Katowicach, w sali „Do Wypoczynku”. O godz. 19 zagał dh Brzeskot, prezes okregu. Zjazd Rady hasłem sokolem, witając przedstawiciela Przewodnictwa Dz. dla T. Kowalczyka, I. wiceprezesa Dzielnicy, oraz delegatów

gniazd. Obecnych było: 10 członków Przewodnictwa i Zarządu Okregu, 17 delegatów gniazd i 2 członków Okr. Wydziału Technicznego. Niezastąpione było gniazdo Katowice „Sokół II”.

Po przyjęciu do wiadomości protokołu z zeszłorocznego Zjazdu Rady oraz komunikatu Przewodnictwa Dzielnicy w sprawie zapodania liczby uczestników zlotu do Pragi, składali sprawozdania Przewodnictwa, a to: dh prezes Brzeskot o ogólnej działalności okregu oraz zarządów poszczególnych gniazd, stwierdzając, że praca tychże jest zadawalająca, oraz o uruchomieniu „spółdzielni sokolej”. Dh sekretarz Sidło wykazał w sprawozdaniu liczbę członków 816 (661 drułów i 155 druhen), w porównaniu z zeszłym rokiem przyrost o 34 członków; posiedzeń Przewodnictwa 10, Zarządu 1, Zjazd Rady Okregowej 1, ruch korespondencji: 102 odebranych, 174 wysłanych pism. Z sprawozdania dha skarbnika z kasowości Przewodnictwa Okregu dowiadujemy się, że dochód wynosił 1927,85 zł, a rozchód 1887,45 zł, tak, że z końcem roku wynosi saldo 40,40 zł. Następnie przedstawił zestawienia kasowe wszystkich gniazd okregu. Według sprawozdania gospodarza (zdawał zastępca dh Dybala), wartość przyborów i przyrzadów do ćwiczeń wynosi 422,65 zł. Stan techniczny okregu przedstawił zastępca nacz. okr. dh A. Nowak: ćwiczących 260 (166 dhów 94 dhen), 350 młodzieży (199 męskiej 151 żeńskiej), podkreślając udział w zawodach i występach publicznych oraz osiągnięte sukcesy, między in. mistrzostwo druhen w zawodach Dzielnicy o mistrzostwo okregów.

W imieniu Komisji rewizyjnej złożył sprawozdanie dh Rajnoch stwierdzające zgodność stanu kasy z książką kasowa oraz dowodami; wniósł o udzielenie absolutorjum Przewodnictwu.

W dyskusji przemawiali dhowie: Kołodziej (Katowice I), Weszka (Ligota), inż. Gerstmann i Kłapa (Katowice I), z Przewodnictwa dhowie Sławiński i Baranek oraz dh A. Nowak (zast. naczelnika okr.), omawiając stosunek nauczycielstwa do Sokola, o reklamowaniu się oraz w sprawie przynależności do Komitetów Wychowania Fizycznego.

Dh Kowalczyk wyraził następnie uznanie Przewodnictwu za jego działalność, podkreślając normalny stan okregu. — Po zamknięciu dyskusji uchwalono Przewodnictwu Okregu absolutorjum jednomyślnie. W skład komisji-matki zostali wybrani dhowie: T. Kowalczyk, Kasprzak, Polaczek, Sławiński, E. Głabica (Dąb).

Po 5-minutowej przerwie, podczas której obradowała komisja-matka, przystąpiono do wyborów. W miejsce wylosowanych członków Przewodnictwa, dhów Baranka, J. Michalskiego i Klyty, zostali — w myśl wniosku komisji-matki — wybrani dhowie: Baranek (ponownie), inż. Gerstmann (Katowice I) i E. Głabica (Dąb). Następnie do komisji rewizyjnej zostali wybrali dhowie: Rajnoch (Załęska Hałda), Weszka (Ligota) i A. Broda (Bogucice); do sadu honorowego: Dr. Papée (Katowice I), Gryglewicz (Dąb), Ferda (Ligota), inż. Strusiewicz (Załęska Hałda), Fr. Wesofy (Katowice II). Wybór delegatów do Rady Dzielnicowej i Związkowej przekazano Przewodnictwu Okregu.

Następnie uchwalono budżet okregu na rok 1932/3 w wysokości 5000 zł (1000 zł zwyczajny, 4000 zł nadzwyczajny) w dochodach i rozchodach.

Wniosków gniazda nie przesłały. W wolnych głosach ustalono przypuszczalną liczbę uczestników Zlotu w Pradze według danych z poszczególnych gniazd na 137 (79 ćwiczących, 58 niećwiczących).

Zjazd Rady zamknął dh prezes o godz. 23-ciej hasłem sokolem: Czołem!

Okreg IX.

Posiedzenie Zarządu Okr. odbyte 10 kwietnia br. w Obszarach.

Obecnych było 8 członków Zarządu i członkowie Naczelnictwa. O godz. 15-tej zagał dh prezes posiedzenie, w którym brali udział również członkowie gniazda Obszary. Na wstępie dh prezes podał do wiadomości powzięta na poprzednim posiedzeniu Zarządu Okr. z dnia 9 marca br. uchwałę, na podstawie której posiedzenia Zarządu Okr. odbywać się będą kolejno w poszczególnych gniazdach, poczem przystąpiono do obrad według podanego porządku dziennego.

Po przeczytaniu i przyjęciu do zatwierdzającej wiadomości protokołu z ostatniego zebrania Zarządu Okr. zdał dh prezes szczegółowe sprawozdanie z przebiegu posiedzenia Zarządu Dzielnicy z dnia 3 kwietnia br., które umieszczone zostało w okólniku okregu nr. 1. Następnie dh prezes odczytał sprawozdanie delegata wiceprezesa dzielnicy dha Kożlika ze Zjazdu Rady Okregu IX z dnia 28 lutego br. W sprawie techn. zdał krótkie sprawozdanie dh sekretarz Meisner Augustyn, wyjaśniając, iż z powodu nieodbycia zebrania

Wydz. Techn. zawezwano dhów naczelników poszczególnych gniazd na zebranie Zarządu Okręgu. Po przedstawieniu przez dh'a prezesa warunków wyjazdu na Złot do Pragi, zapodali dhowie naczelnicy poszczególnych gniazd przypuszczalną ilość uczestników w Zlocie wszechślowskim w Pradze, która ogółem z całego okręgu wynosi 38 dhów, z wyjątkiem gniazda Gołkowie, z którego zgłoszenia brak.

Następnie dh Meisner zawiadomił dhów naczelników, iż dnia 24 kwietnia br. w sokolui w Biertułtowach odbędzie się lustracja naczelników. — Sprawę Złotu dzielnicy pomorskiej w Gdyni w dniu 12 lipca br. referował dh prezes, od czytując przytem okólnik z organu związkowego, poczem zaapelował, by druhowie o tym Zlocie nie zapominali, podnosząc konieczność wysłania conajmniej delegacji z Okręgu.

Obszernie omawiano również Złot doraźny w Krywałdzie. Postanowiono wyznaczyć miejsce zbiórki, z któregoby Okręg w całości wyruszył na Złot do Krywałdu. Szczegóły odroczone do następnego posiedzenia. — Poza tem uchwalono urządzić dnia 4 września br. Złot Okręgu w Wodzisławiu.

W sprawach kasowych podał dh skarbnik jeszcze raz zaległości w składkach, podatku złotowym i za organ, stwierdzając, że zaległości muszą być w najkrótszym czasie zapłacone. W sprawie ulg dla bezrobotnych członków wyjaśnił dh prezes zebrany, iż w takich wypadkach należy stawić drogą służbowa przez Okręg wniosek w dwóch egzemplarzach o zwolnienie od płacenia składek.

Zarząd Okręgu uchwalił urządzić dnia 16 maja br. nadzwyczajny zjazd Rady Okręgu i to w Wodzisławiu.

Przy wolnych głosach uchwalono, że wszystkie gniazda obowiązane są wszelkie urządzone imprezy, zabawy, przedstawienia, zawody etc. zgłaszać na tydzień przed terminem do Zarządu Okręgu na ręce dh'a prezesa.

Po dwu i półgodzinnych obradach zamknął druha prezes posiedzenie hasłem „Czołem!” — Po zebraniu przeprowadził dh skarbnik okręgowy lustrację skarbników gniazd Biertułtowy, Radlin i Obszary.

Wspomnienie pośmiertne.

W dniu 29-ym maja zmarł wskutek nieszczęśliwego wypadku na kolei ś. p.

dh Alojzy Matyska

długoletni członek i chorąży Gn. Pszczyna, ostatnio członek Gn. i Zarządu Katowice-Załęska Hałda.

Uroczysty pogrzeb ś. p. dh'a Matyski odbył się w Katowicach w dniu 2-gim b. m. przy udziale delegacji Gn. Okr. II. Dzieln. Śl. i delegacji Gn. Pszczyna.

KRONIKA SPORTOWA

Zawody o nagrodę prezydenta m. Katowic.

W dniu 3 maja br. odbyły się zawody o nagrodę przechodnią, ufundowaną w roku 1927 przez b. prezydenta m. Katowic Dra Górnikę, dla najlepszej organizacji sportowej Wielkich Katowic. Zawody te zakończyły się definitywnie sześćdziesiątą walką o zdobycie nagrody na własność. — Pierwszym zdobywcą nagrody w roku 1927 był zespół Sokola Okr. II, w następnych latach przechodziła nagroda z ręki do ręki, aż dopiero w ostatnim trzechleciu sekcja lekkoatletyczna „Pogoni”, wybijając się na czoło, utrzymała nagrodę w swych rękach i ostatecznie w tym roku zdobyła ją na własność, uzyskawszy 71 pkt. Zespół Sokoli Okr. II usadowił się na II-gim miejscu z 18 pkt., zdobywając w poszczególnych konkurencjach 2 pierwsze, 4 drugie i 4 trzecie miejsca. W tegorocznych zawodach brały udział zespoły Pogoni i Sokola.

Spotkanie międzymiastowe Katowice—Król. Huta.

Zawody lekkoatletyczne między zespołami Katowic i Królewskiej Huty o nagrodę prezydentów miast Katowic i Król. Huty odbyły się 8 maja br. na boisku Pogoni w Katowicach. W obu reprezentacjach występowali również Sokoli, a to w reprezentacji katowickiej: dhna Imielanka, dh Mikosz, — w król.-huckiej zaś dh'a Roszczykówna i dh Żyłka.

Zawody te odbywają się od roku 1927 z przerwą w latach 1928/29. W pierwszym roku zdobył nagrodę zespół katowicki, w latach 1930/31 nagroda należała do Król. Huty, w obecnym roku nagrodę zdobył ponownie zespół katowicki 76:55 pkt. Zawody obejmowały 9 konkurencyj dla pań oraz 14 dla panów.

Mistrzostwa klasy C w lekkoatletyce.

W dniu 5 maja br. na Stadionie w Król. Hucie odbyły się zawody o mistrzostwo w klasie C Śl. Okr. Z L. A. W poszczególnych konkurencjach Sokoli pozajmowali następujące miejsca:

a) druhowie: bieg 400 m: 3. miejsce Dudek Walter, Król. Huta (czas pierwszego 57,2 sek.), 4. Schönmann Kurt (Siemianowice), 6. Czernikowski Mieczysław (Krywałd); — bieg 800 m: 4. miejsce Grymla Jerzy (Nowa Wieś), 5. Jeziorski Ryszard (Nowy Bytom), 6. Legawiec Władysław (Czeladź) (czas 1-go 2:17); — bieg 1500 m: 1. miejsce Glania Alfred (czas 4:39), 6. Czempiel Alfons (obaj z Krywałdu); — bieg 5000 m: 4. miejsce Wenzel Emil (Krywałd), 5. Makowski Alfons (Nowy Bytom) (czas 1-go 16:47,2); — 110 m płotki: 1. miejsce Pawełczyk Józef (Czeladź) czas 20,8 sek., 3. Kucharczyk Eryk (Nowy Bytom), 4. Pysik Paweł (Ruda); — 4×100 m: 3. miejsce Sokół Krywałd (czas 1-go 48,3); — 4×400 m: 4. miejsce Sokół Czeladź (czas 1-go 3:58,3); — skok w dal: 2. miejsce Polczyk Herman (Nowa Wieś) 6,03 (1-szy 6,07), 5. Schönmann (Siemianowice) 5,72; — skok

w wyż: 3. miejsce Hucz Jan (Nowy Bytom), 4. Karwat Wilhelm (Krywałd), 5. Wałach Józef (Nowa Wieś) wszyscy po 1,56 (1-szy 1,61); — skok o tyczce: tylko jeden uzyskał minimum 2,70; — kula: 1. miejsce Praski Henryk (Siemianowice) 10,61, 3. Karwat (Krywałd) 10,24; — dysk: 3. miejsce Karwat (Krywałd) 30,25 (1-szy 31,22), 4. Hucz (Nowy Bytom) 30,16; — oszczep: 1. miejsce Glania Alfred (Krywałd) 43,03, 4. Wałach Józef (Nowa Wieś) 39,92.

b) Młodzieź. 100 m — najlepszy czas 12,3; 500 m — najlepszy czas 1:24,7; 1500 m: 1. miejsce Pysik Józef (Ruda) 4:49,4; 4×75 m — najlepszy czas 39 sek., 4×200 m — 1:53,4; skok w dal: 2. miejsce Kopsyciok Ludwik (Siemianowice) 5,48 (1-szy 5,50), 6. Pysik (Ruda); — skok w wyż: 4. miejsce Skoczylas Emil (Ruda) 1,36 (1-szy 1,55); — kula: najlepszy wynik 10,80; dysk: 3. miejsce Pysik (Ruda) 33,99 (1-szy 38,94); oszczep: najlepszy wynik 38,76.

Na podstawie powyższych wyników zgrupowani zostali: Sokół Krywałd dhowie: Czempiel, Glania, Karwat, Pierchała i Wencel; — Sokół Nowa Wieś dhowie: Polczyk i Wałach; — Sokół Siemianowice dhowie: Praski i Schönmann; — Sokół Nowy Bytom dh Hucz; — Sokół Król. Huta dh Dudek; — Sokół Ruda dh Kaluba.

W punktacji do nagrody przechodniej uzyskał: Sokół Krywałd 5 miejsce z punktem dhów 36 młodzieńców; Sokół Krywałd 5 m. z pkt. dhów 36 młodz. — razem 36
 „ Ruda 9 „ „ „ „ 3 „ 14 „ 17
 „ Siemianowice 10 „ „ „ „ 11 „ 5 „ 16
 „ Nowy Bytom 11 „ „ „ „ 15 „ — „ 15
 „ Nowa Wieś 12 „ „ „ „ 14 „ — „ 14
 „ Czeladź 13 „ „ „ „ 7 „ — „ 7
 „ Król. Huta 14 „ „ „ „ 4 „ — „ 4
 (Pierwsze miejsce Stadion Król. Huta 63 + 89 = 152.)

Bieg 2-go maja o nagrodę wedrowną Komitetu W. F. i P. W. Katowice-Brynów.

Dorocznym zwycięzajem odbył się powyższy bieg na trasie: dworzec kolejowy Katowice-Brynów — Ligota — stacja radłowa i z powrotem drugą stroną ku kopalni „Wujek”; długość trasy 3 km dla seniorów, dla zawodniczek i juniorów 1200 m. W biegu brało udział 31 starszych z 5-ciu miejscowych Tow. w. f. i p. w., 18 juniorów i 9 zawodniczek.

Przy punktacji seniorów brano pod uwagę pierwszych 12 zawodników. Sokół Załęska Hałda uzyskał 39 pkt. (1, 2, 4, 8 i 11 miejsce), Sokół Ligota 19 pkt., Sokół Brynów 7 pkt., K. S. Ligocianka 13 pkt. Nagrodę przechodnią zdobył Sokół Załęska Hałda po raz drugi z rzędu.

W juniorach pierwsze miejsce zajął Sokół Ligota, 2-gie i trzecie K. S. Ligocianka, 4-te i 5-te Sokół Załęska Hałda.

U zawodniczek 1-sze i 2-gie miejsce Sokół Załęska Hałda, 3-cie Sokół Brynów.